

Nr 9.

Av herr **Larsson, Sven**, om pension åt förre fattigvårds- och barnavårdskonsulenten *A. Andersson*.

F. d. fattigvårds- och barnavårdskonsulenten Anders Andersson i Markaryd har under tiden 1/7 1932—31/1 1936 innehaft ordinarie konsulentbefattning i tredje konsulentdistriktet efter att under åren 1919—1932 olika perioder varje år hava tjänstgjort dels som vikarierande och dels som biträdande konsulent inom olika distrikt.

Andersson avgick från tjänsten den 31 januari 1936 efter uppnådda 65 levnadsår utan att komma i åtnjutande av någon pension, trots att han under den ordinarie tjänstetiden erlagt obligatoriska pensionsavgifter för egen pensionering. Orsaken härtill är icke känd, men antagligen ansågs han hava för litet antal tjänsteår för att så skulle kunna ske.

Vid beviljande av pension för liknande tjänster har riksdagen dock icke räknat enbart antalet tjänsteår i ordinarie anställning som fattigvårds- och barnavårdskonsulent, utan även, efter förslag av Kungl. Maj:t, den tid vederbörande innehaft annan befattning inom fattigvård och barnavård, såsom framgår av Kungl. Maj:ts proposition nr 49/1932 angående pension åt konsulenterna A. W. Norgren och P. Larsson samt 259/1937 angående pension åt konsulent G. A. Blomgren. Vill man göra så även i detta fall, har Andersson en lång tjänstgöring bakom sig. Åren 1905—1931 var han nämligen ledamot i Markaryds sockens fattigvårdsstyrelse och under åren 1913—1929 ordförande i samma styrelse, med vilket uppdrag även voro förenade sysslomannagöromålen i såväl den öppna fattigvården som i ålderdomshem och kommunal sinnessjukanstalt.

Då Andersson således icke endast har en lång, utan också en väl meriterad tjänstgöring inom det område där han innehaft statstjänst, synes det mig rimligt att han i likhet med andra statens befattningshavare kommer i åtnjutande av en viss pension.

Jag får därför hemställa,

att riksdagen tillerkänner f. d. fattigvårds- och barnavårdskonsulenten Anders Andersson pension enligt samma grunder som tillämpats vid beviljande av pension åt förut avgångna fattigvårds- och barnavårdskonsulenter.

Stockholm i januari 1942.

Sven Larsson.